

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. február hó 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben az Egri Törvényszék 2014. évi szeptember hó 30. napján kihirdetett 11.B.312/2013/38. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett II. r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítélete 2014. november 28. napján emelkedett jogerőre.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen II.r. vádlott felmentés végett jelentett be fellebbezést. I.r. vádlott és védője az ítélet ellen bejelentett fellebbezésüket az iratoknak a másodfokú bírósághoz érkezése után 2014.november 28-án visszavonták.
... III.r. vádlott vonatkozásában az ítélet I. fokon jogerőre emelkedett.

A Fellebbviteli Főügyészség a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta, további bűncselekményben, garázdaság büntetében való bűnösség megállapítását és a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetésnek halmazati büntetésként történő megjelölését.

A bejelentett fellebbezésekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 348. § (1) bekezdés és 349. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, okszerűen mérlegelte, részletes indokát adta a bizonyítékok elfogadásának és amely bizonyítékot elvetett a tényállás megállapításánál, azt is részletesen megindokolta.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, az csak kisebb részben szorul pontosításra, illetőleg kiegészítésre az iratok tartalma alapján a Be.351. §

(2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, nevezetesen az ítélet 4. oldal 4. bekezdését szükséges kiegészíteni azzal - az orvosszakértői véleményre tekintettel-, hogy az arckoponya többszörös törése nagy, tompa erőbehatásokra jöhetett létre. Az 5. bekezdésben szükséges feltüntetni azt is, ami egyébként az orvosszakértői véleményben szerepel, hogy sem közvetlen, sem közvetett életveszély kialakulása az adott ügyben nem bizonyítható. A megjelölt pontosításokkal, kiegészítésekkel most már az elsőfokú bíróság tényállása hiányosságoktól mentes, felülbírálra alkalmas, így a Be. 352. § (2) bekezdése szerint irányadó a másodfokú eljárásban.

A másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet a Be. 352. § (1) és (3) bekezdéséből következően.

II. r. vádlott fellebbezése alaptalan.

A tényállás kapcsán a törvényszék okszerűen következtetett a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére és helyes cselekményének jogi minősítése is. A cselekmény minősítése kapcsán az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete vonatkozásában szükséges azonban a következőket kiemelni:

A Kúria álláspontja szerint az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének a súlyos testi sértéstől való elhatárolásánál a feltárt tárgyi és alanyi tényezők egyenként és kölcsönös összhatásukban való összevetése, vizsgálata alapján lehet a tárgyi, illetőleg az alanyi oldalon jelentkező körülményeket mérlegelni. Ennek a mérlegelésnek a során elengedhetetlen alanyi oldalon az elkövető szándéka kialakulásánál jelentkező körülmények körében az elkövető személyiség vizsgálata, az elkövetést kiváltó ok, a célzat feltárása, a sértetthez fűződő személyes viszony tisztázása, vagyis gyakorlatilag az elkövetés időpontjában a terhelt tudattartalmának a vizsgálata. A tárgyi oldalon az elkövetés konkrét körülményeinek van jelentősége, az elkövetés eszközének, irányítottságának, az elkövető által kifejtett erőbehatásnak, a bántalmazással érintett testrésznek, az elkövetési módnak, az esetlegesen elhangzott kijelentéseknek és nagy jelentősége van a terhelt elkövetés után tanúsított magatartásának is.

A Büntető Törvénykönyv Kommentárja/ HVG-ORAC Lap és Könyvkiadó 2013./ a 2012. évi C. törvényhez fűzött magyarázatában rögzíti azt az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének minősítésénél, miszerint erre akkor kerülhet sor, ha az eszköz jellegéből, az elkövetés módjából, a véghezvitel körülményeiből, a célba vett testrész helyéből és az elkövetésnél szerepet játszó egyéb körülményekből egyértelműen és aggálytalanul az állapítható meg, hogy az elkövető az élet kioltására irányuló szándék nélkül ugyan, de a testi sértésre irányuló határozott szándékkal intézett a sértett testi épsége, vagy egészség ellen támadást és a már említett körülmények folytán a tudata átfogta az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a reális lehetőségét és abba legalább is belenyugodva cselekedett, ugyanakkor azonban rajta kívül álló ok hatása folytán- amely lehetett akár harmadik személy elhárító tevékenysége-, végül is az eredmény nem következett be.

Az előbbiekből következően az elkövetés konkrét körülményeinek, így az elkövetés módjának, a sérülés helyének, az erőbehatás nagyságának a vizsgálatán túlmenően azt is

vizsgálni kell, hogy az életveszélyes sérülés bekövetkezésének reális lehetőségét az elkövető tudata átfogta-e és ebbe belenyugodva cselekedett-e. E vonatkozásban a BH2006. 72., BH1997. 378., BH1990. 369. számú jogestek, amelyek iránymutatást adhatnak.

A Kúria egyébként életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérletét állapította meg akkor, amikor a sértett sérülése nem volt életveszélyes jellegű, de az elkövetés körülményeiből arra lehetett következtetést levonni, hogy a terhelt szándéka eshetőlegesen kiterjedt az életveszélyes sérülés előidézésére is./ BH1993. 538. számú jogesete/.

Jelen ügyben a vádlottak már a szórakozóhelyen kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsítottak és ezt folytatták kijőve a szórakozóhelyről. Az I. r. vádlott hátulról megütötte a sértettet, a földre kerülő sértettet pedig szándékegységben az ügyben eredetileg szereplő mindhárom vádlott együttesen, testszerte, nagy erővel rugdosta, bántalmazta. Egy idő után az eszméletét is elvesztette a sértett, magatehetetlen állapotba került. A bántalmazás során a vádlottak a sértettnak a fejét sem kímélték, magatartásuk folytán gyakorlatilag a sértett fejrészén többrendbeli súlyos, töréses sérülés keletkezett. A bántalmazásnak végül is az vetett véget, hogy a vádlottak tudomására jutott, miszerint kívülálló személy a rendőrséget értesítette. Ezt követően a bántalmazással felhagytak, a sértettet magára hagyták, sorsa iránt teljes közömbösséget mutattak.

A rendelkezésre álló adatokból az ítéletábla is arra a meggyőződésre jutott, osztva az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy bár elkövetési eszközt nem alkalmaztak az elkövetők, azonban az általuk kifejtett elkövetési magatartás, a bántalmazás kirívóan durva módja, az erőbehatás nagysága, az érintett testtájék mind-mind arra engednek következtetni, hogy az életveszélyes sérülés keletkezésének reális lehetőségét az elkövetők tudatának át kellett fognia, illetőleg a fellebbezéssel érintett II. r. vádlott tudatának át kellett fognia és ebbe belenyugodva cselekedett. Kívülálló személy volt az, aki megakadályozta azt, hogy a cselekmény befejezett szakba jusson.

Ami a cselekmény további minősítését illeti, illetőleg a fellebbeviteli főügyészség által felvetetteket érinti, az ítéletábla teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, miszerint a vádlottak a szórakozóhelyen tanúsított garázda magatartásukkal nem hagytak fel, azt folytatták azt követően is, hogy őket kitessékelték a szórakozóhelyről, ahonnan kijőve az I. r. vádlott ezt a garázda magatartást akként folytatta, hogy megütötte a sértettet, a földre kerülő sértettet a fején és testszerte pedig mind a három vádlott nagy erővel rugdosta, ezáltal magatartásukat nem csak megdöbbentő brutalitással követték el, hanem cselekvőségük a garázda jellegű elkövetési mód jegyeit is magán viselte.

A büntetés kiszabása során a törvényszék teljes körűen feltárta az enyhítő és súlyosító körülményeket, e körben maradéktalanul osztotta az ítéletábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a II. r. vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés szolgálja kellőképpen a büntetési célokat, valamint a generáli és speciális prevenciót. A szabadságvesztés büntetés mértékét is helyesen határozta meg az elsőfokú bíróság, a

belső arányosságra is tekintettel volt, illetőleg helytállóan szabott ki a II.r. vádlottal szemben mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltást is.

II. r. vádlott cselekményét felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, így a törvény erejénél fogva az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére nincs lehetőség. Miután felfüggesztett szabadságvesztés büntetés hatálya alatt követte el úgy a II.r. vádlott bűncselekményét, hogy végrehajtandó szabadságvesztés került kiszabásra vele szemben, így helytállóan rendelte el a törvényszék a korábban felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtását.

II. r. vádlott cselekményének elbírálásánál kifogástalanul alkalmazta az első fokon eljáró bíróság a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit.

A törvényszék ítéletének egyéb rendelkezéseit is megvizsgálva, azokat törvényesnek és helyesnek találva II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét az ítéltábla helybenhagyta a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében.

Miután a másodfokú bíróságra már felérkeztek az iratok és ezt követően történt a fellebbezés visszavonása az I. r. vádlottat érintően, szükségessé vált esetében a jogerőnek a megállapítása a Be. 588.§ (2) bekezdése alapján.

Debrecen, 2015. február 18.

Dr. Nagy Éva sk. a tanács elnöke, előadó, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék:

Az Egri Törvényszék 11.B.312/2013/38.számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával II.r. vádlott vonatkozásában a mai napon emelkedett jogerőre és vált végrehajthatóvá, míg I. r. vádlott esetében 2014.november 28.napján jogerős és a szabadságvesztés büntetése kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2015.február 18.

. Nagy Éva sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó